

Het spreekt vanzelf dat de leerstof wel steeds aangepast zal worden aan leeftijd en intelligentie (een verhandeling vraag je niet aan ll. van de basisschool, maar wel een zakelijk opstel over bv. de vissen in de Nethe; theoretisch-grammaticale beschouwingen zullen minder geleerd zijn in de beroepsschool dan aan de universiteit, taalbeschouwing zal er echter wel bestaan).

Het spreekt ook vanzelf dat de accenten al eens anders zullen liggen : we spelen méér met jonge kinderen dan met jonge volwassenen, maar spel schakelen we daarom nog niet uit, het wordt meer spel van de geest. We discussiëren méér met humaniorastudenten dan met de ll.^v van het aanpassingsjaar in het VSO, maar gesprek en discussie is altijd mogelijk en nodig.

Deze 2 constanten, emancipatorisch taalonderwijs en de longitudinale toepassing ervan zijn 2 standpunten van de VON die evenzeer aan de basis liggen van elke degelijke lerarenopleiding.

Nog een gouden raad : lees eens enkele boeken hierover, kijk enkele goede schoolboeken in, maar volg ze niet slaafs, overleg met jezelf, blijf aan zelfkritiek doen, ook na jaren. Denk nooit dat je "het" gevonden hebt. Hou je geest soepel en levend. Zo blijf je meteen jong.

D.S.

In Memoriam Nelly Schonken

Op 29 juli 1977 overleed ons medelid Nelly Schonken, lerares aan het Paridaensinstituut te Leuven. Nelly was al verschillende jaren VON-lid en deelneemster aan conferenties.

Zij heeft veel gedaan voor de modernisering van ons onderwijs, o.m. als redactrice van het tijdschrift Impuls en de voorloper daarvan Floreat. Het bestuur van de VON betuigt zijn oprechte deelneming aan Nelly's familie, vrienden, leerlingen en collega's.